

uforskyldt, naar en Mand, der ellers er flittig, ordentlig og stræbsom, paa Grund af Sygdom ikke kan forsørge sin Familie og derfor kommer i Nød, at det da kunde siges at være en Pligt for Samfundet at hjælpe ham til Nette under hans Sygdom, uden at han derfor skulde komme i Gjæld, uden at han derfor skulde tabe nogen af sine Rettigheder. Der kan vistnok anføres Udskilligt derimod, og en af de stærkeste Grunde derimod, som jeg i Hast kan tænke mig, er den, at det mere end, hvad der blev anført igaar, svækker Lysten til frivillig at yde Fattighjælp; men jeg veed dog ikke, om det Henhyn skulde være overveiede fremfor den Pligt, som jeg mener, at Samfundet har. Vil man imidlertid ikke gaa saa vidt, forekommer det mig bestemt, at den Hjælp, som en Trængende faar under sin Sygdom, ikke bør fordres tilbage førend i hans Dødsbo, naturligvis medmindre han skulde komme i uventede gode Omstændigheder; ligesom der staar i § 36, at Udgiften til en Trængendes Kur og Pleie under en Sindsygdhed kun kan forlanges tilbage i hans Dødsbo, saaledes forekommer det mig, at man kunde udvide denne Bestemmelse til at gjælde i alle Sygdomstilfælde.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds har Ordet.

Mourier Petersen: Jeg frastalder Ordet.

Borne: Der er allerede hængaaet lang Tid, siden jeg igaar begjærede Ordet, og der er talt saameget om denne Sag, at jeg, for ikke at komme til vidtløftige Gjentagelser, skal fatte mig i al mulig Korthed. Det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at omtale, er Spørgsmaalet om Fattighyrdens Fordeling, og navnlig da Spørgsmaalet om at sammenlægge de mindre Kommuner i større Kredse. Det er antydet af et Mindretal i Kommissionen, at Halvdelen af Byrderne skulde betales af Forsørgelseskommunen og den øvrige Halvdel henlægges til Amtskommunen. Det er et Forslag, som jeg ved første Diekast fandt noget Billigt i, men ved at undersøge nærmere, hvorledes Forholdene vilde stille sig, forekommer det mig, at det ikke vil være fuldkommen heldigt. Seg er i Tvivl om, hvorvidt det vil være gunstigt for flere Kommuner, og navnlig tror jeg, at det, som det er udtalt af den ærede Minister, ofte vil vise sig, at Kommunerne ville udvise større Flothed end nødvendigt, naar de kun skulde betale Halvdelen af Udgifterne. Den samme Betragtning gjør sig i endnu højere Grad gjældende med Henhyn til at fordele Byrderne paa Herrederne. Derved vil navnlig den store Bønselighed fremkomme, som ikke, i alt Fald ikke i saa høj Grad findes ved Forslaget her, at det vil være umuligt for den tilhynshavende Autoritet, nemlig Amtsraadet, at føre det nødvendige Tilhyn med

Ordringen af Fattigvæsenet, naar man vil sammenlægge samtlige Herreders Kommuner til et og samme Fattigvæsen. Seg kan forøvrigt heller ikke tænke mig, hvorledes det kunde blive muligt saaledes at sammenlægge et helt Herreds Kommuner til eet Fattigvæsen uden derved at gjøre en meget uheldig Forandring i de Fattiges Tilstand. Vilde man tænke sig, at man byggede en stor Anstalt for et helt Herred, hvor den største Del af Fattiglemmerne skulde henføres, saa vilde det dog være uretfærdigt og urigtigt at drage disse fra deres Fødested, fra deres hjemlige Forhold hen til et saadant samlet Opholdssted. Seg har tænkt mig en anden Maade, hvorved der muligvis kunde bidrages Noget til at ligeliggjøre Fattigbyrderne i det Hele. Hvad der her i Forslaget er bestemt, at der, hvor der findes en Fattiganstalt i Kommunen, ogsaa skal oprettes en Evangsarbeidsanstalt, finder jeg for mit Vedkommende ikke videre heldigt. Seg tror, at det vil blive altfor kostbart for Kommunerne, om de ved Lov skulde tvinges til, samtidig med at de oprette Forsørgelsesanstalter, da ogsaa at indrette Evangsarbeidsanstalter, og det vil affrække mange Kommuner fra at værfsette en saadan gunstlig og heldig Foranstaltning, som den at oprette Fattigaarde. Det er urigtigt, at der, hvor der er Fattigaarde, gives Ophold og Underhold til Personer, som kunne benævnes og fortjene at benævnes med Navnet Bagabonder. De bør aldrig optages i saadanne Kommuneanstalter, og det er heller ikke Tilfældet i de Anstalter, der ere oprettede i min Kreds. De blive derimod sendte til Evangsarbeidsanstalten, som modtager Personer fra hele Amtet, og jeg antager, at det vilde være den rigtige Vej at gaa, at det bestemmes, at alle de, som Kommunen ikke finder det forsvareligt at give Tilhold og Ophold i Forsørgelsesanstalten, sendes til Amtets Anstalt mod en billig Betaling. Seg skal anføre som et Faktum, at i det Amt, hvor jeg hører hjemme, erlægges 12 $\frac{1}{2}$ daglig for en saadan Bagabond i Evangsarbeidsanstalten. Det vil vel ikke være rigtigt ved Lov at sætte en Takt, men i alt Fald kunde der gives en Antydning om, at Amtsanstalterne skulde modtage saadanne Personer for en billig Betaling. Derved vil Kommunen blive fri for en betydelig Byrde, idet de Kommuner, der ere saa uheldige at have saadanne Bagabonder, ville faae Byrden fordelt over hele Amtet. Seg skal tilføie, at heldigvis er Antallet af saadanne Bagabonder ikke saa stort, som man antager det for at være. Seg har faaet Indtrykket af, at flere Medlemmer her fra Kjøbenhavn antage, at Forholdet udenfor Kjøbenhavn er saaledes, at Anstalterne for en stor Del ere belagte med saadanne ustyrlige og uregjerlige Personer; men det er slet ikke saa. I det Tilfælde, jeg antydede, har der nu i flere Aar eksisteret en saadan Anstalt, som var baseret paa at modtage 50 Personer af denne Art, men den har aldrig været